

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Învățămîntului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură

Anul XI, Nr. 520

Vineri 29 mai 1959

8 pagini 25 bani

Ziua Internațională a Copilului

Copiii sînt mlădițele viitorului. De aceea, a-i îngriji cu răbdare, a-i ocroti, a-i crește cu grijă comunistă față de om, a-i pregăti pentru viața — pînă de frumuseți dar și de mari răspunderi — ce-i așteaptă, sînt îndatoriri pe care noi, cei de azi, le îndeplinim cu gîndul la viitorul prosper al patriei noastre.

În semn de dragoste pentru tinerele vîrstare, de încredere în viitorul fericit al patriei, poporul nostru își manifestă în această zi de 1 lunie solidaritatea cu oamenii iubitori de pace de pretutindeni care luptă pentru apărarea vieții copiilor, pentru ocrotirea lor, pentru a le asigura o viață fericită, lipsită de griji.

Din păcate, astăzi în statele capitaliste și coloniale copilăria lipsită de griji a liilor celor ce muncesc este doar un vis, un ideal ca atîtea idealuri minunate pentru care vîrstnicii luptă cu dirzenie. O cifră dată de O.N.U. este deosebit de grăitoare pentru felul în care trăiesc copiii din lagărul capitalist: 600.000.000 de copii din cei 900.000.000 cîți trăiesc pe pămînt sînt subalimentați. Din cauza condițiilor grele de trai un număr impresionant de copii sînt roși de boli, predispuși la tuberculoză, debilitate. La Neapole, de pildă, 50 la sută din copii — după cum relatează profesorul Romano, directorul unei stațiuni tbc — au contractat tuberculoza sau trăiesc în condiții care-l predispun la această boală. Mizeria și foamea care bîntuie în rîndurile celor săraci în țările slab dezvoltate fac ca 54 la sută din copii să moară pînă la vîrsta de 15 ani. Numai în Brazilia 700.000 de copii mor anual pînă la vîrsta de 1 an.

Din cei 200.000.000 de copii de vîrstă școlară — comunică U.N.E.S.C.O. — doar jumătate au putut să învețe carte. În Statele Unite ale Americii nu

mai puțin de 6.000.000 de copii nu se pot instrui din lipsă de școli. În această țară a „progresului“ se alocă pentru învățămînt doar 3 la sută din buget. În S.U.A., „țara libertății“, copiii negrilor sînt împiedicați să se pregătească în școli. A stîrnit indignarea în lumea întreagă faptul pe trecut nu de mult în statele Arkansas și Virginia în care guvernatorii au dispus închiderea unor școli pentru a opri intrarea copiilor de culoare la cursuri.

Mizerie și ignoranță, copilărie chinuită și batjocorită, iată ce le este rezervat copiilor celor ce muncesc, în țările capitaliste și coloniale.

Cîtă deosebire însă între viața acestor copii și viața copiilor din statele lagărului socialist! Grijă pe care o poartă copiii statului socialist se poate vedea în Uniunea Sovietică, de exemplu, în vasta rețea de școli și așezăminte pentru îngrijirea sănătății copiilor, biblioteci, palate ale culturii, stadioane și parcuri. Recentă Hotărîre a C.C. al P.C.U.S. și a Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. cu privire la măsurile de dezvoltare continuă a instituțiilor pentru copiii de vîrstă preșcolară și la îmbunătățirea educării și asistenței medicale a copiilor vine să confirme — alături de multe hotărîri și măsuri ce s-au luat în U.R.S.S. — grija pentru traiul fericit al celor mici. „Să dăm copiilor tot ce e mai bun“ este devisa poporului chinez. Cu aceeași dragoste și atenție sînt înconjurați copiii și în celelalte țări socialiste.

În patria noastră socialistă, în cei 15 ani care au trecut de la eliberare au fost construite numeroase școli, spitale, dispensare. Asistența medicală a mamei și copilului este tot mai bună în statul nostru democrat-popular care alocă fonduri însemnate pentru ocrotirea sănătății acestora. Ca urmare, mortalitatea infantilă, care în 1938 se ridica la 17,9

INSEMNĂRI

O expoziție

Casa de cultură a sindicatelor găzduiește în aceste zile expoziția de desene a copiilor din instituțiile preșcolare și a elevilor din raionul Lenin. Devenită tradițională, expoziția preșcolară și școlară reprezintă omagiul și mesajul lor cu prilejul „Zilei Internaționale a copilului“. Cele câteva sute de desene, cîț cuprind expoziția, se adresează tuturor vîrstelor în limbajul liniilor și al culorii. Printre ele se anunță talente autentice de desenatori și colorisți.

Orientarea tematică a expozițiilor este deosebit de interesantă și concludentă asupra spiritului în care sînt educați copiii patriei noastre.

Vasile Stancu, elev la Școala elementară de 7 ani nr. 130, expune „Oțelarul“. Mihai Mostică de la Școala medie nr. 27, „Părinții mei sînt colectivisți“, Rodica Dănculescu — „Casa Științei“, Elena Pîrvănoiu — „Voi munci în fabrică“.

Eroii clasei muncitoare sînt de asemenea prezenți în tematica expoziției. „Sirena lui Vasile Roaită“, desenul elevei Florica Uceanu de la Școala elementară de 7 ani nr. 135, semnifică nu numai ideea elevei asupra sensului jertfei supreme a eroului, ci, mai ales, admirația și dragostea ei pentru unul din eroii clasei muncitoare.

Cea mai pregnantă caracteristică a desenelor copiilor este sinceritatea. Copiii n-au învățat să „stilizeze“ adevărul. Ei spun privindu-te în adîncul ochilor. Răspicat. Ei au un fel al lor de a sublinia ideile și dorințele, care, dacă nu recurge la subtilități compoziționale și nu respectă întocmai legile proporționalității, ale perspectivei etc., impresionează puternic prin adevărul pe care-l exprimă simplu, limpede, direct.

Pe unul din panouri te solicită un desen în tuș reprezentînd un glob înfîlț de miini robuste, muncitorești. Pe glob, simbolicul porumbel cu ramura de măslin. Orientarea tematică a expoziției arată dragostea mare și sinceră a copiilor patriei noastre pentru idealurile comuniste. Tratarea artistică a temelor anunță talente autentice, pentru sprijinirea cărora nu se precupește nici un efort. Peste cîteva zile le vom întîlni la expoziția pe Capitală. Peste cîteva ani, numele lor vor figura poate cu majuscule în frontul artei noastre noi.

C. RADOI

la sută, a scăzut pînă la 6,9 la sută, iar natalitatea crește continuu.

În R.P.R. sînt alocate sume importante pentru creșe, cîmine, grădinițe sezoniere, colonii de vară, tabere. Astăzi numărul grădinițelor este de aproape 7000 față de 1577 cîte existau în trecut. A crescut considerabil numărul creșelor, care în anii regimului burghezo-moșieresc aproape că nu existau.

Statul creează condiții optime pentru instruirea și educarea tuturor fiilor oamenilor muncii astfel încît ei să poată deveni constructori pricepuți și harnici ai societății noi.

Numai în ultimii ani s-au înălțat în orașele și satele noastre peste 2000 de școli noi, moderne, bine inzestrate, iar în planul de stat pe 1959 s-au prevăzut de trei ori mai multe fonduri decît în 1958 pentru construcții școlare.

În școlile și facultățile din țara noastră își însușesc astăzi știința, tehnica și cultura, peste 2.300.000 de elevi și studenți. Se acordă toată atenția cuprinderii în învățămînt a tuturor copiilor de vîrstă școlară. Se întărește baza materială a școlilor, condiție de mare însemnătate pentru buna desfășurare a învățămîntului. Inzestrarea cu toate cele necesare a claselor, laboratoarelor, cabinetelor etc. este o preocupare de competență a organelor noastre de învățămînt.

Copiii care locuiesc în internate, în case de copii, duc o viață îndestulată lipsită de griji. Cît de întunecată ar fi fost viața lor, dacă ar fi avut „norocul“ să trăiască în anii regimului burghezo-moșier

(Continuare în pag. 7)

Copilărie fericită

Cele mai minunate flori

Se pare că povestea e frumoasă... Dar micul cititor e încă nehotărât.
În „Librăria copiilor” sînt zeci de cărți frumoase pentru cei de vîrstă lui.
Pe care s-o alege mai întîi?

Școala copiilor din sat

Așa este acum școala: masivă, cu clase încăpătoare și pline de lumină, cu verande și colonade, cu coridoare spațioase, cu ziduri înalte și albe scîlpînd de curățenie, cu acoperișul roșu profilat pe cerul smilui. Poate că, obișnuit cu avalanșa de construcții specifică zilelor noastre, n-ai fi văzut în ea nimic deosebit și așa fi notat în trecăt, concis și expeditiv: în anii regimului de democrație populară, în comuna Podoleni din raionul Buhuși s-a construit o școală nouă.

Am aflat însă și ce a fost alădată. În sufletul unora din învățătorii acestei școli amintirile sînt încă proaspete. Din frazele lor simple, scurte, cu nuanțări triste, întrevăd în umbra trecutului o adevărată dramă. „Doamne, dacă ați fi fost aici să vedeți! Școala era o căsuță veche, prăpădită, cu acoperișul în două ape, ca la colibe, cu două camere: chipurile, săli de clasă. Tavanul era gaurit Geamurile — mici și sparte. Pereții afumați și coșcoviți îi proptisem pe dinafară cu grinzi. Se desprinseseră din temelie și lăsară spărturi prin care intra zăpada și suiera viscolul. Iarna, ziua e scurtă. Se întunecă de vreme. Ne chinuam cu două lămpi de gaz. Dar nu găseai întotdeauna nici gaz, nici sticle de lampă. Soba de tablă cu care încălziam clasa făcea o lumina deosebită de frumoasă și de caldă. Dar nu mai puteai respira. Venea însă și o vreme cînd nu mai făcea nimic, pentru că se terminau lemnele. Copiii le înghețau degetele pe condeie și cerneala în cămăși. Aveau obraji supți și buzele vinete. Stăteau îngrămăditi cite sase într-o bancă, cu căciulile trase pe urechi. Într-o zi se îmbolnăveau doi. În alta, trei. Pe urmă închideam școala. Cei mai mulți erau copii isteti, azeri la miște. Copii de țărani săraci, copii cărora li s-ar fi convenit totul și care nu aveau nimic...”

Ce înseamnă realitatea de astăzi față de trecut! Într-un sat oarecare s-a clădit o școală minunată. Fiecare colțor, fiecare obiect și aspect pe care îl oferă

privirilor această școală constituie o revelație cu semnificații majore. Pereții vestibulului sînt tapetați cu oglinzi uriașe. Lingă usă străjulesc două vase cu flori. În hol întilnești din nou oglinzile înalte, care dau o notă de eleganță și bună stare. În dreapta e un pian (cine a visat vreodată pian pentru copii din Podoleni!). În locul lămpilor cu gaz a apărut lumina electrică, albă și clară ca ziua.

Pentru vechea școală nu era nevoie decît de doi învățători. Astăzi, școala de 7 ani din Podoleni are 17 cadre didactice.

Intreb la întimplare:

— Ce materiale didactice aveau la școala veche?

— Învățătorii zimbesc, ridică din umeri. Întrebarea li se pare ciudată. Despre nimic nu se poate spune decît tot nimic. Cineva încearcă totuși un răspuns.

— Poate tabla, creta, o hartă...

E mai ușor să vorbești despre ce este astăzi. Nici nu știi cu ce să începi mai întîi. Epidiascop, aparat de proiecție, mașina pneumatică, mașina Wimshurst, alambic, galvanometru, voltmetru, ampermetru, electroscoap, macheta motorului cu ardere internă... Profesorul de fizică și chimie declară că nu ține nici o lecție fără să folosească material didactic și că, dacă ar mai avea o lampă Bunsen și o butelie de aragaz, nu i-ar mai lipsi nimic din arsenalul laboratorului. Dar le va avea în curînd și pe acestea și profesora de științe naturale are cu ce să se mindrească. Deschide un dulap în care stau înșiruite diferite piese anatomice din gips. Un alt dulap cuprinde materialul didactic pentru matematică. La fiecare pas întilnești cite ceva care caracterizează noile condiții de învățare ale copiilor din Podoleni. În biblioteca școlii se află sute de volume.

Cu copiii care învață astăzi la școala din Podoleni am făcut cunoștință într-o recreație. Sînt dezghețați și comunicativi. Ne-am împrietinit ușor. Am început cu întrebările obișnuite,

Pe pajiștea verde din fața grupului de blocuri mari, frumoase, construite în anii din urmă pentru muncitorii din Orașul Stalin, au invadat un fel deosebit de flori. Au petalele ca cerul de sîrșit de ma și gingășia și frumusețea pe care numai florile de nu mă uita o pot avea. Sînt cei mai mici locatari ai cartierului muncitoresc, îmbrăcați în frumoasele lor uniforme albastre, cu funde mari, roșii la git.

— Cele mai minunate flori!...
Exclamația spusă, fără voie, cu voce tare este reluată de o educatoare.

— Sînt fiii muncitorilor. Sînt cele mai minunate flori, pe care le creștem cu toată dragostea, cu toată grija

...La grădinița de copii a Uzinelor de tractoare „Ernst Thälmann” l-am întilnit pe mecanicul Ambrozie Iancu, președintele comitetului de părinți. Așezați pe scaunele mici, în timp ce dincolo în sufragerie copiii luau masa de prînz, am început discuția noastră despre copilărie. Cele ce ne povestea Ambrozie Iancu se petrecuseră cîndva, pe vremea cînd aici era I.A.R.-ul, pe vremea cînd dincolo era „Astra”, pe vremea cînd în oraș domneau Scherg și alții. Pe atunci, pe locurile acestea nu existau nici grădinița de copii, nici școala, nici spitalul, nici frumosul cartier de vile ridicat azi în imediata vecinătate a uzi-

— Ce vrei să te faci cînd ai să fii mare?

Fiecare are preferințele lui: miner, tractorist, lăcătuș, strungar, inginer, doctor (ca să nu o mai doară pe mama capul). Dar vrea cu orice preț să devină colectivist, iar Radu... campion național de fotbal. Toți se întrec să răspundă. Îmi vorbesc despre cercul lor de tractoriști. Unul din ei se oferă să-mi enumere toate piesele din care este compus tractorul. Un altul se laudă chiar că, dacă i s-ar da voie, ar ști să și conducă tractorul. O fată scundă, cu codițe și ochi de viezure, îmi explică plină de importanță cum au montat elevii sonerii în toată școala.

— Singuri, singuri?

— Singuri, sigur că da.

Dar asta nu e nimic deosebit. În laborator se efectuează doar și lucrări mai complexe. De exemplu, s-au preparat sulfura de fier, hidrogen și gaz detonant. Iar o parte din aparatele din laborator au fost construite chiar de elevi.

Dacă au făcut vreo excursie? Nu numai una! Au fost la Hidrocentrala de la Bicaz, la Fabrica de ciment, la Lacul Roșu... Au urcat pe Ceahlău, au fost la Fabrica de postav de la Buhuși... Sport? Bineînțeles că fac și sport. Au aparate de gimnastică, mingi de volei, de fotbal, de handbal și mingi de ping-pong.

Am mai avea încă multe de vorbit dar a sunat de intrare și trebuie să ne despărțim.

Peste citeva clipe, în toată școala se așterne liniștea. Pe coridoarele largi și pustii ecoul plimbă frînturi de sumete. Mai privesc încă odată în jur și îmi amintesc cuvintele învățătorului: „Copiii de țărani săraci, copii cărora li s-ar li convenit totul și care nu aveau nimic”. A venit o vreme cînd acești copii au căpătat ce li se cuvine. Frigul, neajunsurile, mizeria nu mai sînt decît niște amintiri ale altor generații. Copiii de astăzi nu le vor mai cunoaște decît din povestiri. Ei pășesc cu privirile senine într-o viață nouă, luminoasă, fericită.

OCTAVIAN BUZESCU

nelor. Era doar un maidan. Copiii se jucau pe aici desculți, zdrențăroși și flămînzii.

Vremurile acestea mai dăinuie numai în poveștile părinților. Copiii muncitorilor de azi nu le vor mai cunoaște niciodată.

Viorel, fiul mecanicului de la uzinele de tractoare și al țesătoarei Ana Iancu, fruntaș în muncă la fosta fabrică a lui Scherg, astăzi „Partizanul Roșu”, este unul din cei 76 de copii ai grădiniței construite acum cîteva ani. Dimineața, cînd tata și mama sînt plecați la lucru, Viorel primește aici îngrijirea de care are atîta nevoie în acești ani.

Multe delegații străine au vizitat grădinița de copii a Uzinelor de tractoare „Ernst Thälmann” și au rămas impresionate de condițiile minunate în care sînt creșcuți astăzi fiii muncitorilor. Fiecare grupă de copii are o sală a ei în care își desfășoară activitatea, o sufragerie, un dormitor, un spălător. Rafturile cu jucării de toate felurile, jocurile, iar afară toboganul, leagănele, plaja de nisip, bazinul de apă din curte — toate sînt pentru ei.

Trudea din greu tatăl să și întretină casa de copii... Astăzi, un muncitor plătește pentru întreținerea copilului său — mai mult simbolic — suma de 7 (șapte) lei pe lună...

Copiii maidanelor de altă dată învață cîntece, învață poezii, se joacă și fac gimnastică, devin puternici și sănătoși, se pregătesc de pe acum să intre în școală, să intre în viață.

...Din cuburi se înalță pînă sus de tot siluetele unor clădiri. Fiecare constructor își socotește opera de o neasemuită frumusețe. Și așa și este. Cine sînt constructorii? Copiii din grupa mare a grădiniței nr. 26 din cartierul muncitorilor de la uzinele „Steagul Roșu”.

— Ce ați construit aici, copii?

— Uzina lui tata.

— Care, „Steagul Roșu”?

— Da. Aici vine tata și lucrează — și arătătorul fixează chiar și locul de muncă al tatălui.

Viață plină de bucurii

Copiii din grupa mare cîntă: Frumoasă este viața la casa de copii.
Copilăria noastră-i plină de bucurii...

Cîntecul pe care îl ascultăm este un cîntec al celor ce trăiesc la Casa de copii preșcolari din Cîmpulung-Muscel și vorbește despre viața lor fericită și plină de bucurii.

Fără să vrei, privind felițele mici, cu rochițele de catifea pe care o mină măiastră a brodat flori, îți amintești, prin contrast, de tabloul sumbru al vechilor orfelinate, de micile orașe cu obraji palizi, cu îmbrăcăminte cenușie.

Astăzi, casa de copii este o adevărată familie. Educatoarea ține locul mamei și copiii îi spun, cu dragoste, „mama-educatoare”.

Cezarina Austrianu este primul copil care, acum trei ani, la 1 aprilie 1956, a venit în Casa de copii preșcolari din Cîmpulung-Muscel. De-abia știa să vorbească, era sperioasă și nu se împăca de loc cu regulile de igienă. Timp de trei ani Cezarina a crescut aici. Acum toți cei mici o privesc ca pe o soră mai mare care se ocupă cu dragoste de ei, îi ajută la îmbrăcat, îi controlează să vadă dacă sînt curății.

Și, totuși, „veterana” n-a împlinit încă 7 ani. Cu altele de o seamă cu ea se joacă cu păpușile, învață să numere pînă la zece înainte și înapoi și se

— Și ce lucrează?

Educatoarea îi iscodește așa pe toți. La ce se întrebuințează mașinile? Dar tractoarele? Ați văzut vreo macara? Ce făcea?

Nu numai aici, ci peste tot la grădinițele din Orașul Stalin am întilnit preocuparea educatoarelor de a reflecta în jocurile copiilor, în activitatea lor, realitatea care îi inconjoară. Copiii desenează sau construiesc lucruri pe care le-au văzut. În vitrina grupei mijlocii de la grădinița Uzinelor „Ernst Thälmann” poți admira un adevărat cartier de blocuri muncitorești aproape aidoma cu cel în care locuiesc copiii.

— Ce-ai construit aici, Nicolae?

— Grădinița noastră.

— Ce frumoasă este! Dar știi tu, Nicolae, cum era grădinița noastră înainte?

Nicolae nu știe. Pe atunci nici nu se născuse încă.

— Mai înainte grădinița era într-o baracă. Nici blocurile nu au fost aici totdeauna. Părinții voștri au locuit tot în asemenea barăci. Așa a fost mai înainte.

— Dar tu ce ai construit aici, Viorica?

— Un palat, Palatul pionierilor.

Copiii se pregătesc să se ducă a doua zi la Palatul pionierilor din orașul lor. Cu cîteva minute înaintea venirii noastre educatoarea le-a vorbit despre palat, așa că Viorica știe să ne răspundă.

— Palatul acesta a fost dăruit de Partid copiilor de ziua lor. Noi, dacă o să învățăm bine cînd vom fi la școală, vom fi pionieri și vom sta aici. Înainte era al unui boier, dar acum este al nostru.

„Nostru” sună într-un fel deosebit. Copiii construiesc și spun: uzinele și fabricile noastre, școlile și grădinițele noastre, tractoarele și mașinile noastre, casele și palatele noastre. Așa s-au învățat să vorbească...
Da, copii, toate sînt ale noastre. Și tocmai pentru că sînt ale noastre toate, viața ne este azi atît de luminoasă.

MIRCEA IONEL

pregătește să intre la școală, în clasa I. Citeodată, atunci cînd se vorbește despre apropiata intrare în școală, ochii încep să se umezească. Va trebui să se despartă de mama-educatoare, de mama-directoare, de copii, Glasuri calde și grijiții o împacă imediat. Îi spun că, din casa de copii preșcolari va intra în casa de copii școlari, unde va primi aceeași îngrijire părintească.

A venit poștașul. Deschide toba și scoale cîteva plicuri. Directoarea casei de copii preșcolari, educatoarea Ecaterina Botezatu, le desface rînd pe rînd. Asupra uneia se oprește mai mult. Este de la frații Gheorghe, Ița și Relu Ivan, care au crescut aici. Acum toți trei sînt dintre cei mai buni elevi ai unei școli elementare din Pitești. Prima scrisoare din viața lor a fost adresată, așa cum era și firesc, mamei.

Ecaterina Botezatu ne citește primul rînd, scris stingaci: „Dragă mamă directoare”...

Înainte de plecare a fost înghebat ad-hoc, pentru noi, un mic program artistic. Toți copiii au finit să-și aducă contribuția. Au recitat poezii, au cîntat, au dansat. Au păstrat pentru sîrșit o poezie de mulțumire pentru partidu care le-a făurit această copilărie fericită și plină de bucurii.

I-am notat începutul. Iată-l: Să trăiești, partid iubit, Ce de noi te-ai îngrijit...

AL. I. VLADIMIR

Pregătirea activităților practice

Pentru a asigura o bună desfășurare a practicii agricole a elevilor la sfârșitul anului școlar, este necesar să se acorde o deosebită atenție pregătirii din timp a acestora, organizării amănunțite a muncii pe care o vor desfășura elevii pe ogoare.

În această privință are o mare însemnătate stabilirea din vreme a locului unde se va efectua practica, a lucrărilor ce vor fi executate, a uneltelor necesare, a grupelor sau echipelor de elevi și a programului zilnic de activitate.

Se știe că practica agricolă a elevilor trebuie organizată în unitățile agricole socialiste: gospodăriile agricole colective, întovărășirile agricole, gospodăriile agricole de stat, inclusiv secțiile lor, școlile de agricultură de toate gradele, stațiunile experimentale ale institutelor de cercetări agronomice și zootehnice, gospodăriile anexe ale diferitelor întreprinderi, instituții sau sfaturi populare etc. În primul rând trebuie să luăm legătura cu conducerea acestor unități, să stabilim terenurile pe care vom executa aplicațiile practice cu elevii. În acest scop vom face o recunoaștere prealabilă a terenurilor gospodăriei și vom alege pe cele care sînt cel mai reprezentative din punct de vedere pedologic pentru regiunea în care ne aflăm, au o suprafață suficientă pentru executarea tuturor lucrărilor planificate și sînt cultivate cu plante cît mai diverse, astfel ca prin aplicațiile practice să putem realiza și o recapitulare a celor mai multe din cunoștințele învățate de elevi în timpul anului.

În regiunile unde problemele agricole prezintă aspecte cu totul specifice (cum ar fi, de exemplu, problemele de combatere a eroziunii și de conser-

ESTE NECESAR UN PROGRAM AMĂNUNȚIT

vară a solului din zonele de dealuri, de exploatare a terenurilor asanate prin recentele lucrări de îmbunătățiri funciare, problemele de agrotehnică specifică regiunilor secetoase etc.), vom alege terenuri reprezentative și pentru aceste situații, pentru ca aplicațiile practice să se integreze în efortul general al oamenilor muncii din agricultură pentru valorificarea potențialului agricol al patriei noastre. Fe-lingă condițiile menționate mai sus, trebuie să avem grijă ca terenurile alese să nu fie prea depărtate: se recomandă ca timpul de deplasare cu elevii să nu depășească o jumătate de oră.

În ceea ce privește stabilirea lucrărilor ce se vor executa, trebuie să ținem seama de următoarele criterii: lucrările să fie reprezentative pentru anotimpul cînd se execută și pentru culturile respective, să fie cît mai diverse (din agrotehnică, zootehnie, leghicultură, pomicultură, viticultură etc.) și să permită în cît mai mare măsură aplicarea unei tehnici avansate, cu folosirea mijloacelor agrotehnice mecanizate. În acest scop este bine să ne consultăm cu tehnicienii unităților agricole respective și să alegem, din lista lucrărilor programate a se executa de aceste unități, pe cele care îndeplinesc condițiile menționate mai sus.

În general, în perioada în care va avea loc practica elevilor se execută lucrările de întreținere a culturilor (prășitul, plivitul, combaterea dăunătorilor etc.), precum și lu-

crări de recoltare. Acestea vor constitui deci subiectele aplicațiilor practice la culturile de cîmp. Ele se pot executa manual (prășitul cu sapele, plivitul prin smulțere) sau mecanizat (prășitul cu prășitoarea mecanică etc.). În primul caz, lucrările vor fi executate de elevii după regulile cunoscute; în al doilea caz, aplicațiile capătă caracterul de demonstrații. Pe cît posibil, este bine să folosim ambele procedee, pentru ca elevii să constate singuri avantajele mecanizării. La demonstrații trebuie să li se explice elevilor construcția și funcționarea pieselor lucrărilor a căror construcție sau funcționare este mai interesantă și mai dificilă (de exemplu, a cuțitelor prășitoarei), precum și construcția și funcționarea dispozitivelor de reglare a adîncimii și lățimii de lucru. Cu prilejul plivitului, elevii trebuie să cunoască buruienile care atacă culturile agricole, caracteristicile lor anatomice, modul cum se înmulțesc, tehnica și eficacitatea plivitului. La aplicațiile de combatere a dăunătorilor li se va explica elevilor felul cum atacă dăunătorul respectiv, pașubele ce le produce, ciclul lui de viață și modul de înmulțire, prepararea soluției cu ajutorul căreia este combătut, funcționarea aparatului de stropit, minuțierea și randamentul lui etc.

Toate explicațiile vor fi notate de elevi în carnetele lor de practică.

După aceleași criterii vom organiza aplicațiile practice și în grădina de legume (plivitul, mușuroit, arăcit, iriga-

rea etc.), în livada de pomi sau în vie (lucrări de îngrijire a pomilor, combaterea dăunătorilor, lucrări în pepinieră, recoltarea fructelor de sezon), precum și în crescătoria de animale (îngrijirea și alimentația animalelor, prepararea nutrețurilor). Ne vom feri să executăm cu elevii lucrări neinstrucative și care nu au legătură directă cu munca agricolă.

În ceea ce privește organizarea grupelor de elevi și întocmirea programului zilnic de activitate, trebuie să ținem seama de faptul că aceste două acțiuni sînt strîns legate între ele. Numărul și mărimea grupelor de elevi le stabilim în funcție de lucrările planificate a se executa, de numărul și felul uneltelor procurate și de numărul total al elevilor. Programul zilnic de activitate îl întocmim înainte de începutul perioadei de practică și nu-l modificăm pe parcurs decît în cazuri cu totul excepționale și neprevăzute. De respectarea strictă a acestui program depinde în cea mai mare măsură buna reușită a practicii, care trebuie să se desfășoare în ritm susținut pe toată perioada.

În programul zilnic de activitate urmează să prevedem următoarele elemente: lucrările ce se execută — pe zile — grupele de elevi care iau parte la aceste lucrări și rotația lor, astfel ca fiecare grupă să treacă pe la toate lucrările, locul unde se organizează lucrările respective și responsabilitățile grupelor. Este bine ca responsabilii să fie numiți pe cite o zi, cu scopul ca un număr cît mai mare de elevi să aibă această funcție de răspundere, avînd în vedere eficacitatea ei educativă.

Iată un exemplu de felul cum s-ar putea întocmi un program zilnic de practică. Să presupunem că s-au stabilit următoarele lucrări: prășitul porumbului (cu sapele), coplilitul porumbului (cu mina), prășitul sfeclei de zahăr (mecanizat), recoltarea fructelor (caise) în livada de pomi, udatul legumelor în grădina de legume și stropitul viței de vie împotriva manei. Avînd șase categorii de lucrări, împărțim elevii în șase grupe, trei grupe din clasa a V-a (1/V, 2/V și 3/V), și trei grupe din clasa a VI-a (1/VI, 2/VI și 3/VI). Programarea o prezentăm sub forma unui tabel sintetic, așa cum se vede în tabelul alăturat, care se alătură pentru atîtea zile cît durează practica.

Este bine ca tabelul să fie afișat, așa încît toți elevii să afle de la început la ce lucrări sînt repartizați zilnic.

Pregătirea amănunțită, din timp, a lucrărilor practice agricole pe care trebuie să le efectueze elevii la sfârșitul anului școlar sînt chează bunei desfășurări a acestora.

S. PETRE

Un elev al școlii elementare Nr. 175 din București în atelierul P.T.T.

Expedițiile științifice mijloc de întărire a legăturilor școlii cu

Din inițiativa secției de învățămînt Gheorghe Gheorghiu-Dej în perioada de activități practice — 15—26 iunie — se va organiza cu elevii din școlile raionului patru expediții în diferite regiuni ale țării: Delta Dunării, Valea Oltului și Valea Bistriței. Organizarea expedițiilor arată că organele de învățămînt cauter pentru a lega mai strîns pregătirea elevilor de practică, trecînd de la simple vizite sau forme mai complexe de activitate.

La expedițiile organizate de secția de învățămînt Gheorghe Gheorghiu-Dej vor participa elevii, fii de muncitori, cei mai buni la învățătură din clasele V—VI și VIII—X, cu atenție a acordat secția de învățămînt pregătirea elevilor, a căror conducere a fost încredințată didactice cu experiență. Fiecare expediție este organizată cu cîte un conducător științific, care va avea în vedere cercetarea a elevilor, precum și diferite specialități, conducători de grupe. În cadrul expedițiilor s-au organizat grupe de geografi, naturaliști, folcloriști, desenatori și fotografi. Acum ei sînt în vederea expedițiilor, studiînd materialele și vînd regiunile respective.

În timpul expedițiilor, pe lângă cunoașterea terenurilor unde vor avea loc acestea, a bogățiilor lor, elevii vor studia cele mai importante probleme economico-geografice, trecutul istoric și folclorul regiunilor.

Materiaul adunat cu prilejul expedițiilor va fi folosit pentru elaborarea unor monografii, lucrări științifice și pentru îmbogățirea laboratoarelor și muzeelor școlare.

Expedițiile vor contribui alături de activitățile școlare la largirea orizontului lor cultural și la legarea cunoștințelor cîmpătate în școală de practica vieții, cît și la orientarea elevilor spre munca de cercetare științifică.

ELEVII VOR EXECUTA LUCRĂRI VARIATE

Încă de la începutul acestui an școlar, colectivul nostru s-a preocupat de pregătirea practicii pe care o vor desfășura elevii clasei VIII—X, la sfârșitul anului școlar, în întreprinderea „Centrul mecanic”, care ne patronază școala. Am discutat în amănunțit cu conducerea întreprinderii, cu organizația de partid și cea sindicală din întreprindere, pentru a stabili împreună cele mai bune măsuri în vederea organizării muncii elevilor. Întreprinderea se îngrijește să asigure cuprinderea elevilor la practică astfel, încît, pe de o parte, aceștia să învețe cît mai mult, iar pe de altă parte să nu fie stîrjiniți nici procesul de producție. La stabilirea locurilor de muncă pentru elevi s-au avut în vedere posibilitățile pe care le poate oferi întreprinderea, specificul muncii acesteia, precum și cerințele impuse de pregătirea elevilor (necesitatea de a desăvîrși cunoștințele, priceperile și deprinderile cîmpătate la lecții, în laborator, în cadrul muncii din atelier).

La baza repartizării elevilor pe secții și la locul de muncă stă și criteriul virstei și al puterii fizice. Astfel, fetele vor lucra în acele secții care nu cer un efort fizic prea mare, cum sînt secțiile lăcătușărie, strungărie, în timp ce băieții vor lucra în sectorul de mecanică, la întreținerea motoarelor, unde procesele tehnologice cer eforturi fizice mai mari. Fiecare elev va lucra în cel puțin două secții, deoarece timpul destinat practicii nu îngăduie trecerea lor prin rotație prin toate secțiile. De altfel, lucrînd numai în două secții, ei vor avea posibilitatea să cunoască mai bine specificul muncii.

Profesorii de fizică și de chimie care vor îndruma — ajutați de ingineri, de tehnicieni și muncitori — munca practică a

elevilor, au și început să se pregătească în acest scop. Ei vizitează întreprinderea, cerînd informații asupra proceselor tehnologice, asupra constantei aparatelor, asupra dimensiunilor elementelor de calcul, asupra materialelor cu care se lucrează etc., pentru ca să poată explica toate acestea elevilor, pregătindu-i astfel cît mai temeinic în vederea practicii.

Nu vom limita rolul profesorului la acela de a instrui elevii în cursul practicii. Profesorii vor participa efectiv, alături de elevi, la diferite lucrări. Participarea lor directă la muncă, pe lângă faptul că le va da posibilitatea de a-și completa unele cunoștințe care le vor fi foarte utile în legarea teoriei cu practica în cadrul lecțiilor, va constitui și un puternic stimul în vederea muncii pentru elevi.

Elevii vor face practică constituiți pe echipe, echipele fiind formate din elevi ai aceluiași clase. Procedăm așa deoarece experiența ne-a arătat că grupele omogene dau rezultate mult mai bune în muncă, dat fiind faptul că există deja o opinie a clasei, care acționează pozitiv asupra colectivului. De asemenea, în acest caz dirigințele și organizația U.T.M. pe clasă își pot exercita mai bine influența asupra disciplinei elevilor, contribuind astfel la crearea unei atmosfere bune de muncă. Diriginții și-au propus să folosească orice prilej ivit în decursul practicii pentru a educa elevii în spiritul grijii față de avutul obștesc, al dragostei față de patrie, față de oamenii muncii. Ei le vor arăta elevilor că au datoria să lucreze cu atenție, ca să nu deterioreze aparatele, să nu facă risipă cu materialele, să nu stînjenească munca celor din întreprindere, să contribuie după puterile lor la sporirea producției.

În cadrul practicii, elevii vor executa lucrări strîns legate de ceea ce au învățat în școală. De exemplu, vor efectua operații de lăcătușărie (trasare, decupare, pilire, nituire) pe care le cunosc din atelierul școlii, vor lua parte la lucrări de electrotehnică, de instalații auto, de instalații de acumulatori etc. Căutăm să le dăm prilejul să participe la întregul proces tehnologic prin care trece un produs. Așa, la confecționarea pistoanelor, ei vor începe prin a pregăti materialul și modelele în care se va turna acesta, vor continua cu turnarea prelucrarea și finalizarea pieselor și vor sfîrși prin montarea lor. În acest mod elevii nu numai că vor cunoaște toate fazele procesului tehnologic, dar vor vedea și rezultatele muncii lor.

Practica le va da totodată elevilor posibilitatea să aplice o serie de cunoștințe însușite la curs. În legătură cu principiul de funcționare a motoarelor electrice, de exemplu, vor vedea practic cum funcționează aceste motoare și vor executa mici reparații la electromotoarele care acționează mașinile-unelte. De asemenea, elevii vor confecționa unele piese care vor servi ca material didactic.

Ne vom îngriji ca toți elevii să vină la practică cu caiete în care să treacă schemele lucrărilor practice la a căror confecționare participă.

Ne străduim ca măsurile luate de noi să fie cu succes traduse în fapt, pentru ca perioada de practică să contribuie din plin la pregătirea temeinică a elevilor pentru viață, pentru munca în producție.

ION LUNGU
directorul Școlii medii nr. 3
Constanța

Ziua	Lucrarea	Locul unde se execută	Grupa	Responsabil	Unelte și materiale necesare
I	Prășitul porumbului	Cultura de porumb	1/V	Elevul A/V	15 sape
	Coplilitul porumbului	"	2/V	B/V	"
	Prășitul sfeclei de zahăr	Cultura de sfecle de zahăr	2/V	C/V	Prășitoare
	Recoltarea fructelor	Livada	1/VI	A/VI	Scări, coșuri
	Udatul legumelor	Grădina de legume	2/VI	B/VI	10 sape
	Stropitul viței	Vie	3/VI	C/VI	Soluție de piatră vîntată, pompe
II	Prășitul porumbului	Cultura de porumb	2/V	Elevul E/V	15 sape
	Coplilitul porumbului	"	3/V	F/V	"
	Prășitul sfeclei de zahăr	Cultura de sfecle de zahăr	1/V	G/V	Prășitoare
	Recoltarea fructelor	Livada	2/VI	E/VI	Scări, coșuri
	Udatul legumelor	Grădina de legume	3/VI	F/VI	10 sape
	Stropitul viței	Vie	1/VI	G/VI	Soluție de piatră vîntată, pompe

Recapitularea

...la geografie

...la fizică

Recapitularea materiei la sfârșitul anului școlar are un rol deosebit de important în consolidarea cunoștințelor esențiale studiate de elevi în timpul anului, în aprofundarea și generalizarea acestora, în legarea lor de viață, de practică. Știind acest lucru, mă străduiesc să organizez astfel recapitularea de sfârșit de an, facit elevii mei să adâncească conținutul noțiunilor pe care și le-au însușit, să devină conștienți de legăturile dintre diferitele capitole pe care le-au studiat în timpul anului în aparență dispart, să înțeleagă legile care stau la baza diferitelor fenomene fizice.

Am început pregătirea pentru recapitularea materiei cu sistematizarea problemelor predate și alegerea unor teme de sinteză care să asigure realizarea scopului propus. Astfel, ținând seama de faptul că la clasa a VIII-a problema esențială studiată în cursul anului școlar a constituit-o interacțiunea dintre corpuri, mi-am propus să tratez cu elevii din această clasă, în cursul recapitulării, următoarele probleme: „Originea și mărimea forței”, „Efectul forțelor asupra corpurilor”, „Forța în natură și în practică”. O dată cu parcurgerea acestor teme voi putea cuprinde toate părțile esențiale ale materiei predate. În acest fel legile fundamentale ale mecanicii, tratate în cursul anului ca lecții separate, le vor apărea acum elevilor ca o unitate. Ei vor înțelege mai bine că legea I-a și legea a II-a a mecanicii dau definiția calitativă și cantitativă a forței, în timp ce legea a III-a explică originea forței în interacțiunea dintre corpuri. Lecția „Efectul forțelor asupra corpurilor”, în care se vor discuta valorile rezultantei forțelor și valoarea momentului resultant, va ajuta elevii să-și însușească cunoștințele despre cauza echilibrului static și dinamic precum și cauza diferitelor mișcări. Totodată ei vor putea înțelege mai bine acum legătura dintre fenomenele fizice, ceea ce li va duce la concluzia că în natură nu există nimic static, că diferitele fenomene sînt rezultatul interacțiunii dintre cauză și efect.

Înțelegând existența legilor obiective ale naturii, elevii vor vedea în același timp și aportul activității conștiente a omului la dezvoltarea științei și tehnicii. Acest lucru va reieși și mai bine în evidență în cadrul lecției „Forțe în natură și în practică” în care voi pune un accent deosebit pe lucrul mecanic, putere, energie, conservarea lucrului mecanic și a energiei etc. Voi căuta să scoot cât mai clar în evidență faptul că munca este un lucru mecanic efectuat în mod conștient de către om, arătând totodată elevilor că activitatea conștientă a omului îndreptată spre subordonarea naturii nevoilor sale rezultă din cunoașterea legilor naturii pe care omul le poate folosi spre binele societății. Cerindu-le elevilor să vorbească la această lecție despre lupta oamenilor muncii pentru ridicarea producției, îi voi ajuta să desprindă importanța acestei lupte pentru industrializarea țării noastre, pentru mecanizarea și automatizarea producției etc., folosind în acest scop cunoștințele primite de elevi cu prilejul vizitelor în producție.

La clasele a IX-a și a X-a voi merge, în general, pe aceeași linie. De pildă, la clasa a IX-a am ales ca teme: „Legile fluidelor aplicate în tehnică”, „Principiile termodinamicii — mijloc de înțelegere a fenomenelor naturii”, „Interpretarea fenomenelor prin teoria cinetico-moleculară”. De asemenea, voi cere elevilor să rezolve probleme și să efectueze o lucrare practică pe tema „Măsurători calorimetrice”.

Am început pregătirea elevilor clasei a XI-a încă în timpul anului. Aceștia au fost îndrumați să studieze individual materia din anii anteriori, iar apoi am organizat cu ei discuții asupra materiei studiate. În perioada ce ne-a mai rămas, voi face o recapitulare finală a întregii materii parcurse de elevi în școala medie. Am ales pentru această recapitulare următoarele teme: „Factorii ce intervin în schimbarea stării fizice a corpurilor și a calității fenomenelor fizice”, „Legea transformării și conservării energiei — lege obiectivă a naturii”, „Instrumente și aparate de măsură, minuirea și folosirea lor în diferite determinări și instalații”; „Meca-

nisme și mașini, importanța lor în economia națională”. În tratarea acestor teme voi da cea mai mare atenție înțelegerii de către elevi a legăturii dintre fenomenele studiate și producție. De exemplu, varietatea fenomenelor electro-magnetice va fi legată de schimbarea frecvenței oscilatorului, care dă o gamă de unde electromagnetice de la zeci de kilometri la lungimi de undă de ordinul micrometrilor de milimicroni. Temele următoare vor fi axate pe aplicațiile practice ale legii transformării și conservării energiei, pe adâncirea cunoștințelor și deprinderilor în legătură cu instrumentele și aparatele de măsură, pe cunoașterea principiilor de prelucrare a materialelor, a construcției și funcționării diferitelor motoare, a automatizării, a radiocomunicațiilor etc.

O deosebită importanță voi acorda în cadrul recapitulării materiei la clasa a XI-a rezolvării problemelor, atât a celor specifice fiecărui capitol studiat în clasele VIII—XI cât și a celor menite să realizeze legătura dintre aceste capitole.

Caut să le indic din vreme elevilor temele de recapitulat, bibliografia necesară și ideile principale pe baza cărora se va desfășura lecția de recapitulare, astfel încât să le înlesnesc cât mai mult studiul. Să le dau un ajutor eficient în munca atât de intensă pe care trebuie s-o desfășoare în această perioadă.

AURELIA NICOLAU
profesoară la Școala medie nr. 17
din București

...la clasele I-IV

Studiind împreună cu colectivul de învățători ai școlii problemele pe care le ridică recapitularea finală a materiei, am ajuns în comun la concluzia că, ținând seama de particularitățile de vîrstă specifice fiecărei clase, caracterul temelor recapitulative trebuie să fie mai puțin abstract la clasele I și II, dat fiind caracterul concret al gândirii acestora, în timp ce la clasele III-IV pot îmbrăca un caracter mai general, care presupune o mai mare putere de abstractizare.

Astfel, la clasele I-II s-au fixat teme legate de viața inconjurătoare, animale și vreme ca: anotimpurile, animale sălbatice și domestice, satul sau orașul, frumuseți ale patriei. Elevii caută în manual — sau chiar în materialul de lectură extrașcolară — texte legate de aceste teme. În același timp ei sînt solicitați să exemplifice tema studiată cu aspecte din viața cunoscută de ei.

Ținînd seama de puterea mai mare de generalizare a elevilor din clasele III-IV, pentru aceste clase s-au fixat teme mai cuprinzătoare, cum sînt, de exemplu, „Figuri de eroi ai clasei muncitoare” — temă menită să contribuie la educarea copiilor în spiritul dragostei față de clasa muncitoare și față de patrie, al admirației față de cei care s-au jertfit pentru cauza poporului, al urii împotriva asupritorilor, — „Frumusețile patriei”, „Realizările obținute de oamenii muncii din țara noastră sub conducerea partidului” etc.

Pentru recapitularea cunoștințelor cuprinse în aceste teme, elevilor din clasa a IV-a li se cere să alcătuiască compuneri dezvoltate după un plan dat. Asemenea compuneri ajută la fixarea temeinică a cunoștințelor și totodată la exercitarea spiritului de creație al elevilor.

În scopul de a se realiza legătura între cunoștințele studiate de elevi în timpul anului, li s-a indicat să recapituleze, pentru temele de limba română, nu numai bucățile din manualul respectiv, ci și anumite părți din manualele de geografie și de științele naturii.

În planul de recapitulare finală la gramatică, în special la clasa a IV-a, au fost introduse, de două ori pe săptămînă, dictări, dat fiind faptul că elevii acestei clase vor trebui să scrie după dictare și la examenul de absolvire. Lucrări similare — dar diferențiate ca volum și dificultate — au fost prevăzute și la celelalte clase.

La planificarea recapitulării la matematică colectivul nostru a urmărit în primul rînd legarea cunoștințelor de viață, de munca în producție, ca și dezvoltarea judecății logice a copiilor. Elevii din clasele I și II efectuează pe teren exerciții de măsurare, cîntărire, comparare cantitativă etc. Elevii claselor a III-a și deosebi a IV-a efectuează exerciții practice legate de munca în agricultură, pe lotul școlar etc. Ei calculează suprafețe, rezolvă probleme privitoare la perspectivele recoltei, la economiile ce se realizează prin ajutorul pe care l aduc elevii gospodăriei agricole de stat, întovărășirii și pepinierii silvice din comună. De asemenea, elevilor din clasa a IV-a li se cere să alcătuiască ei însși probleme legate de observațiile pe care le-au făcut în timpul excursiilor, al muncii patriotice pentru stringerea fierului vechi, a semințelor etc. Pe baza vizitelor pe care le fac la S.M.T. și a datelor pe care le află acolo, elevii clasei a IV-a întocmesc și rezolvă probleme în legătură cu randamentul tractoului, combinei, mașinii de treierat.

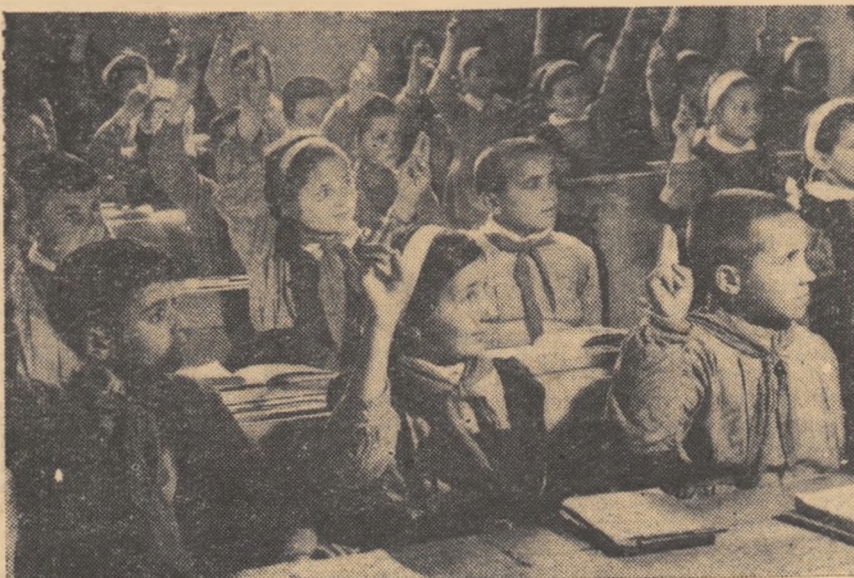
Pentru recapitularea științelor naturii se organizează la toate clasele excursii. Astfel, am planificat excursii pe valea Motrului, la prisacă, la întovărășirea agricolă și la gospodăria agricolă de stat din comună, la crescătoria de viermi de mătase. Unele lecții recapitulative se vor desfășura pe lotul școlar.

O mare atenție acordăm folosirii materialului didactic la lecțiile recapitulative. Pe lângă unele experiențe la nivelul elevilor, utilizăm planșe, mulaje etc. Foarte mult îi atrage pe elevi lucrul cu harta. Obșnuim să facem cu ei „călătorii pe hartă”, care ne dau un bun prilej de a sistematiza cunoștințele învățate la diferite obiecte.

Firește că, în toată această muncă, se pune un accent deosebit pe pregătirea elevilor clasei a IV-a, viitorii absolvenți ai școlii, care se vor prezenta la examen.

În activitatea pe care o desfășurăm cu aceștia — ca de altfel în întreaga noastră muncă — ne străduim să asigurăm încheierea cu rezultate cât mai bune a anului școlar, să-i înarmăm pe copii cu cunoștințe trainice, să contribuim la educarea lor în spiritul comunismului.

I. PENTEȘ
directorul școlii elementare din
Sirehaia, regiunea Craiova

Așa se prezintă elevii clasei a III-a de la școala elementară de 7 ani din Peris, regiunea București, la lecțiile de recapitulare.

La baza lecțiilor recapitulative de geografie în clasa a XI-a stau, în general, aceleași scopuri pe care le-a urmărit profesorul în decursul întregului an școlar: înarmarea elevilor cu cunoștințe temeinice privitoare la geografia patriei, strîns legate de viață, de practică, educarea tinerilor în spiritul dragostei fierbinți față de patrie. Bine înțeles, aceste scopuri capătă acum un caracter și mai accentuat, lecțiile din această perioadă fiind lecții de sinteză, de generalizare a întregii munci instructiv-educative din timpul anului.

Pentru ca recapitularea materiei să nu fie o reluare greoaie și plicticoasă a unor cunoștințe deja studiate, este nevoie să se folosească procedee și metode variate, cu ajutorul cărora materia să poată fi prezentată sub aspecte noi, cu completări noi, cu conexări și raporturi ce duc la generalizări, în scopul de a înviora gândirea elevilor și de a stîrni interesul lor.

Sînt indicate în acest scop metodele care atrag pe toți elevii clasei în activitatea comună, care soliciită gândirea și participarea efectivă a tuturor. Asemenea metode se folosesc, bunăoară, atunci cînd materia este recapitulată după anumite teme. Dăm cîteva exemple de astfel de teme: Măzrile regiunii industriale ale țării, cu tot ce se leagă de dezvoltarea lor: București, Reșița, Hunedoara, Petroșani, Orașul Stalin, Turda-Cluj, Baia Mare, valea Prahovei, Timișoara, Arad-Orașul Satu Mare, Sibiu; regiuni industriale noi, în curs de dezvoltare: Craiova, Pitești, Dunărea maritimă, Constanța, Bacău etc. Fiecare din aceste regiuni urmează să fie localizată pe hartă, purtîndu-se discuții cu privire la situația din trecut și prezent, la materia primă, la importanța produselor, la creșterea numărului de muncitori și a nivelului lor de trai, la construcțiile importante și întreprinderile noi realizate în orașele Dobrogea, Moldova etc. O altă temă ar putea cuprinde marile regiuni agricole, viticole, pomicole, cu tot ce se leagă de ele. De asemenea, se poate trata tema „Regiuni forestiere și de industrie a lemnului”, o temă mai limitată, dar care are deosebită importanță pentru producția industrială, pentru construcții și combustibil, pentru climă etc.

Toate temele de felul acesta trebuie nu numai să arate elevilor situația din prezent prin comparație cu trecutul, ci să le dea și posibilitatea de a înțelege și dezvoltarea viitoare, în perspectiva construcției socialiste.

Se poate folosi și procedeul de a împărți materia după marile unități de relief. În prima oră se recapitulează munții, întrebările vind caracteristicile generale fizico-geografice, precum și caracteristicile speciale privitoare la peisaj, populație, bogății, la căile de transport etc. — cu localizări la hartă. Tematica acestei ore poate fi următoarea: a) Carpații răsăriteni (nordici, estici și vulcanici); b) Carpații sudici și c) Carpații apuseni. La o asemenea lecție trebuie să se pună accentul pe comparație și generalizare. După aceeași criterii și cu aceleași metode, se vor recapitula regiunile de dealuri și de podisuri, cîmpiile, luncile, Delta.

În lecțiile mele de recapitulare voi folosi acest procedeu, ținînd seama de faptul că, în țara noastră, unitățile mari de relief au întinderi geografice bine determinate. Voi putea face deci cu elevii caracterizări generale omogene, stabilind trăsăturile specifice ale așezărilor și ocupațiilor oamenilor, ale producției, în funcție de factorii naturali proprii acestor unități de relief. Voi proceda în așa fel încît să leg între ele unitățile de relief prin raporturile de interdependență firească.

Un procedeu foarte atractiv pentru elevi este acela al folosirii așa-numitelor „excursii imaginare”. Acest procedeu cere un studiu atent de fixare a traseelor ce urmează să fie cunoscute și pregătite dinainte de elevi, ca teme date acasă. Indiferent cu ce mijloc de transport s-ar presupune că este proiectată „excursia”, este bine ca traseele să cuprindă regiuni naturale diferite, cu centre de producție, de populație și peisagii diferite. Se vor face, pe parcurs, scurte descrieri și caracterizări, precum și localizări la hartă, după natura și importanța locului atins sau învecinat. Firește că, acolo unde este posibil, este bine să se organizeze și excursii reale, care constituie lecții cu cel mai puternic efect educativ.

Pe orice criterii și procedee s-ar sprijini profesorul de geografie la lecțiile de recapitulare, el trebuie să folosească aceste lecții pentru a întări în inimile elevilor dragostea pentru patrie, dorința de a munci pentru înflorirea ei.

Prof. C. D. VASILIU
Școala medie nr. 18 — București

Cum îi ajut pe tinerii care se pregătesc pentru învățământul seral

Traducându-se în viață prevederile Hotărârii particulii și guvernului privind îmbunătățirea învățământului seral și fără frecvență de cultură generală și superior, în orașul nostru s-au deschis la începutul acestei luni cursuri de pregătire a tinerilor muncitori care vor intra la toamnă în clasa a VIII-a a învățământului seral de cultură generală. Un asemenea curs funcționează, de pildă, pe lângă Șantierul naval.

Am primit cu multă bucurie sarcina de a preda lecțiile de fizică în cadrul acestui curs. În ultimii ani am avut deseori prilejul să lucrez la diferite cursuri și școli frecventate de muncitori și am putut să-mi dau bine seama de râva cu care învață, de dragostea lor pentru cultură. De aceea privesc cu deosebită satisfacție și sarcina care mi-a fost încredințată acum, și sint hotărât să mi-o îndeplinesc cât pot mai bine.

Am analizat în amănunțime programa cursului de pregătire în ceea ce privește specialitatea mea. Am constatat de la început, ca un fapt pozitiv, concordanța dintre numărul de ore afectate și tematica respectivă încă înainte de începerea cursului m-am informat — cu ajutorul secției de învățământ și al conducerii întreprinderii — asupra gradului de pregătire al viitorilor mei elevi. Bineînțeles că am lărgit mult această informație la primele ore de curs, când am putut discuta nemijlocii cu elevii. Mi-am dat seama că tinerii care lucrează la ștrand, freză, menșină etc. și care seara așezați școlărește în bănci, se apleacă asupra cărților și caietelor, au un număr dorința de a învăța și aptitudinile necesare, dar și o deosebită solidă pregătire, îndeosebi practică, care-i ajută mult în însușirea cunoștințelor teoretice.

Prima lecție, deși a cuprins doar noțiuni introductive, m-a ajutat să mă orientez în ceea ce privește metoda de predare arătându-mi că este absolut necesar să transmit cunoștințele în strânsă legătură cu problemele practice pe care le întâlnesc tinerii în producție. Astfel, li am prezentat la discuții legate de tema respectivă, folosind și material didactic adecvat, pun întrebări care să orienteze gândirea tinerilor spre legătura dintre problemele tratate teoretic și aplicațiile lor în producție, sistematizând apoi problemele adecvate de tema discutată. Bunăoară, la predarea lecției cu tema „Măsurarea lungimilor, suprafețelor și volumelor”, tinerii muncitori au adus din ateliere instrumente ca vernier, șubler, șurub micrometric. Toți știau să le mănuiască foarte bine, însă nu erau pe deplin clarificați asupra problemelor legate de construcția acestor instrumente și de precizia măsurărilor efectuate cu ele în decursul lecției și-au lămurit raportul de precizie în măsurătorile efectuate cu șublerul sau șurubul micrometric, și-au dat seama că măsurătorile efectuate cu șurubul micrometric sînt mai precise decât cele efectuate cu șublerul, deoarece precizia șurubului micrometric este de 0,01 mm. Toate acestea fiind strîns legate de munca lor, le-au stîrnit un mare interes pentru studiul fizicii.

În scopul de a realiza o cât mai strînsă legătură între cunoștințele ce le voi preda și specificul meseriei în care lucrează cursanții, l-am vizitat la locul lor de producție. Pe unii i am întâlnit lucrînd la ștrand, pe alții la freză, pe alții ajustînd diferite piese care intră în construcția navelor etc. Cu acest prilej m-am orientat mai adînc asupra pregătirii fiecărei lecții în strînsă legătură cu practica. De exemplu, explicînd elevilor transmiterea mișcărilor, mă voi baza pe experiența lor practică și pe cunoștințele ce le au despre diferitele mecanisme care transformă mișcările dintr-o formă în alta — biela-manivelă, mecanismul cu came etc. În explicația transmiterii mișcărilor de rotație mă voi baza pe faptul că mulți dintre cursanți cunosc cutia de viteze a diferitelor mașini și mașini unelte. Astfel, lecțiile vor fi mult mai interesante, iar elevii vor înțelege mai bine problemele legate de această

temă cum sînt cele de calculare: a perioadei, frecvenței, a vitezei unghiulare, a accelerației centripete etc.

În predarea lecției despre frecare și legile frecării voi folosi din plin cunoștințele din practică ale tinerilor muncitori în ceea ce privește funcționarea diferitelor piese ale mecanismelor cu care ei lucrează. Astfel vor înțelege mai bine necesitatea transformării frecării uscate în frecare semilichidă, sau a frecării de alunecare în frecare de rostogolire pentru care se folosesc rulmenții.

Deosebit de bine voi putea preda cursanților mei tema despre mașini simple axînd-o pe practica lor de constructori de nave, ajutîndu-i totodată să-și ușureze munca prin folosirea mașinilor și a uneltelor care cer eforturi mici pentru a învinge forțe mari.

De altfel, majoritatea lecțiilor de fizică predate muncitorilor găsesc în activitatea lor practică un suport puternic pentru înțelegerea problemelor teoretice pe care trebuie să le cunoască în vederea intrării în școala medie serală.

Frecvența deosebit de regulată a tinerilor muncitori la cursuri, interesul cu care ascultă fiecare explicație, întrebările pe care le pun îmi dau încredere că munca mea, ca și a celorlalți profesori care predau la curs, va fi încununată de rezultate bune. Mă străduiesc să lucrez cât mai bine, să-i ajut cât mai mult pe tinerii muncitori de azi să devină intelectuali pricepuți, constructori de nădejde în socialismul nostru.

N. DUMITRESCU
profesor de fizică
George

Înainte de începerea lecțiilor, la secția serală a Școlii medii din Moinești, elevii V. Malin, Gh. Androaie, R. Incălțatu, Gh. Ardeleanu și P. Lungu, tineri muncitori petroliști, discută cu profesorul lor de fizică, Iancu Trofin.

ȘEZĂTOARE ÎNCHINATĂ LUI GEORGE ENESCU

Cu cîva timp în urmă, elevii clasei a IX-a „C” de la Școala medie nr. 10 „Zola Kosmodemienskaia” din București au vizitat muzeul George Enescu. Impresia pe care le-a lăsat-o această vizită a fost atât de puternică, încît s-au hotărît să organizeze, cu sprijinul muzeului, o șezătoare închinată marelui mareștru al muzicii românești.

Șezătoarea a avut loc

zilele trecute, în prezența elevilor, a părinților acestora și a personalului școlii. După o conferință în care au fost evocate personalitatea, geniul muzical și compozițional al marelui Enescu, neferimurita sa dragoste pentru patrie și pentru valorile culturale ale poporului nostru, organizatorii șezătorii au prezentat un bogat program de audii muzicale alcătuit

din compoziții și interpretări ale lui George Enescu și ale altor mari maeștri ai artei muzicale.

Șezătoarea a avut un puternic efect educativ. Caracterul profund umanist și patriotic al operei lui Enescu a trezit admirația și dragostea elevilor față de marele muzician și de cultura și arta progresivă a poporului nostru.

Orientarea profesională a elevilor în atenția organelor sindicale

Un sondaj efectuat nu de mult printre elevii claselor a XI-a de la Școala medie nr. 2 din Buzău releva faptul, îmbucurător și semnificativ pentru munca desfășurată în școală, că majoritatea viitorilor absolvenți se vor îndrepta spre școli tehnice și în producție. Aceasta este cu atât mai important cu cît în anii precedenți școala era cunoscută ca una din unitățile în care numărul absolvenților ce se orientau spre școli profesionale și tehnice sau spre producție era foarte mic.

Acest succes a fost obținut datorită activității întregului colectiv de profesori, a dirigenților și a direcției care, la îndemnul organizației de partid, și-au propus încă din primele zile ale anului școlar să se ocupe de orientarea profesională a elevilor.

O contribuție însemnată la această acțiune a adus-o și comitetul de instituție, care a inclus problema orientării profesionale a elevilor printre obiectivele principale ale planului său de muncă. Grupele sindicale au ținut ședințe la care s-au discutat măsurile ce trebuie luate în acest scop de fiecare profesor și diriginte, modul cum dirigenții trebuie să coordoneze întreaga muncă de orientare desfășurată de profesorii claselor respective. Problema orientării profesionale a elevilor a constituit și obiectul unor ședințe sindicale plene, care au prilejuit un rodnic schimb de experiență între pedagogii în această privință.

Deosebit de interesantă este inițiativa comitetului de instituție de a organiza câteva expuneri pe teme de psihologie pentru toți profesorii din școală. În aceste expuneri, ținute de profesoara de pedagogie a școlii, s-a insistat îndeosebi asupra aptitudinilor elevilor. În felul acesta profesorii au fost ajutați să cunoască, din multiplele manifestări ale elevilor, pe cele care oglindesc aptitudinile lor și, în colaborare cu dirigenții, să contribuie la justa orientare a acestora.

Comitetul de instituție a ajutat direcția școlii și în organizarea excursiilor, a vizitării întreprinderilor, a organizării practicii elevilor în întreprinde-

rile „Metalul” și „I.M.C.”, stabilind în acest scop legături cu comitetele sindicale respective. Organizarea activităților practice, pe lângă faptul că i-a înarmat pe elevi cu deprinderi de muncă, a stimulat interesul lor pentru producție, le-a dezvoltat dragostea pentru profesia de muncitori, de tehnicieni.

În scopul realizării unei bune orientări profesionale a elevilor, școala a organizat, cu ajutorul comitetului de instituție, și o atență îndrumare a părinților. Bunăoară, s-a prezentat în fața acestora o conferință în care se vorbea despre problema atitudinii părinților față de alegerea profesiei fiilor lor. Această conferință a fost transmisă și prin stația de radiofrecvență a orașului. De asemenea, au fost organizate și convorbiri cu părinții, cu care ocazie dirigenții și profesorii le-au dat îndrumări în ceea ce privește orientarea profesională a copiilor lor, folosind în acest scop exemple concrete. A fost foarte convingător pentru părinți, bunăoară, un exemplu care ilustra răul pe care părinții îl pot aduce propriilor lor copii obligîndu-i să se îndrepte spre profesii pentru care nu au înclinații. Era vorba de cazul unei absolvente a școlii, elevă bună, care timp de 3 ani la rînd a fost obligată de părinți să se prezinte la concursul de admitere la Institutul Medico-Farmaceutic și care, înscrisă în acest an școlar la școala medie tehnică sanitară, a trebuit să fie retrasă din lipsă de aptitudine.

O experiență bună în îndrumarea părinților cu privire la orientarea profesională a fiilor lor este și cea a organizației sindicale de la Școala medie nr. 1 din Buzău. Aceasta a sprijinit școala să organizeze săptămînal consultații și conferințe pentru părinți, în care se discută teme cum sînt: „Importanța învățămîntului profesional și tehnic în pregătirea unor lucrători calificați și tehnicieni pentru industria țării noastre”, „Necesitatea colaborării familiei cu școala în vederea alegerii profesiei absolventului” etc. Dragostea elevilor pentru munca în producție este dezvoltată și cu ajutorul bogatelor activități practice orga-

nizate în laboratorul școlii și în întreprinderile din oraș.

Pentru a contribui la cât mai multă desfășurare a acțiunilor legate de orientarea profesională a elevilor, comitetul sindical de la Școala medie nr. 1 organizează schimburi de experiență pe această temă, ședințe de analiză, muncă de agitație.

Problema sprijinirii școlii în orientarea profesională a elevilor a stat și în atenția unor comitete sindicale locale și raionale ale muncitorilor din învățămînt. Astfel, comitetul sindical al muncitorilor din învățămînt din raionul Lenin al orașului București a organizat de curînd o adunare cu toți părinții elevilor care vor absolvi anul acesta școlile elementare de 7 ani și școlile medii din raion. La această adunare, vicepreședintele comitetului sindical raional a ținut o documentată conferință privind criteriile științifice și sociale care trebuie să stea la baza îndrumării elevilor spre o anumită profesie. Conferința a fost urmată de discuții la care au participat numeroși părinți. Mulți dintre aceștia au făcut valoroase propuneri privind întărirea colaborării dintre familie și școală în orientarea profesională a viitorilor absolvenți.

Există însă și unele comitete sindicale locale ale muncitorilor din învățămînt care s-au ocupat într-o măsură insuficientă de problema orientării profesionale a elevilor. De exemplu, comitetele sindicale locale din Ploiești, Cluj, Satu Mare nu numai că nu au întreprins nici o acțiune directă în această privință dar nu au îndrumat nici organizațiile sindicale din școli asupra felului cum acestea pot ajuta la orientarea elevilor în primul rînd spre profesiile practice.

În perioada care a mai rămas pînă la încheierea anului școlar comitetelor sindicale locale și raionale ale muncitorilor din învățămînt și organelor și organizațiilor sindicale din școli le revine obligația să ia măsuri pentru a ajuta îndeaproape cadrele didactice în buna orientare profesională a viitorilor absolvenți.

C. R.

Activități culturale

O dată cu munca lor pentru educarea tinerei generații, pedagogii de pe întreaga cuprinsul patriei noastre duc o activitate intensă pentru culturalizarea maselor. Zilnic sosesc la redacție scrisori din diferite colțuri ale țării în care se vorbește despre munca învățătorilor și profesorilor pentru răspândirea în rândul oamenilor muncii a valorilor artei și culturii.

O scrisoare sosită din satul Voivozi, raionul Săcuieni, ne vorbește despre munca învățătorilor și profesorilor pentru atragerea a cât mai mulți țărani muncitori în activitatea culturală a satului. Eforturile cadrelor didactice nu au fost lipsite de rezultate. În satul Voivozi există astăzi un cor format din 80 de persoane. Pe lângă acest cor a luat de curând ființă și o mică orchestră. Sub îndrumarea organizației de bază de partid echipa artistică și-a alcătuit un repertoriu cu o justă orientare ideologică. În programul corului figurează cîntece ca „Partidului, părinte al bucuriei”, „Sirena lui Roaită”, precum și numeroase cîntece populare. În aceeași comună mai există și un colectiv dramatic care a pus pină în prezent în scenă mai multe piese de teatru. „În satul nostru — menționează scrisoarea

— nu există nici o duminică în care să nu aibă loc o acțiune cu caracter cultural-artistice”.

O altă scrisoare, expediată din comuna Runcu, raionul Pucioasa, ne aduce câteva informații cu privire la activitatea cercurilor de cultură generală din cadrul căminului cultural și la contribuția cadrelor didactice pentru bunul mers al acestor cercuri. Semnatarul corespondenței amintește realizările „Cercului literar” și al cercului „Să ne cunoaștem patria”. În urma atragerii localnicilor la activități din aceste cercuri profesorii au descoperit în rândul țărănilor muncitori trei versificatori talentați. Ca o urmare a activității cercului „Să ne cunoaștem patria” poate fi considerată și lucrarea „Cum au luptat locuitorii de pe Valea Runcului împotriva marilor proprietari de pământ” pe care o realizează profesorii din comuna Runcu împreună cu țărani din sat.

O corespondență trimisă din Cluj ne vorbește despre ansamblul artistic al Institutului pedagogic de învățatori. Acest ansamblu are un program coral, simfonic și coregrafic foarte bogat și variat, de o reală valoare artistică. Alături de numeroase cîntece revoluțio-

nare și de masă, în repertoriul acestui ansamblu sînt numeroase piese inspirate din folclorul nostru și al naționalităților conlocuitoare precum și diferite cîntece de Glinka, Borodin, Weber etc. Colectivul coregrafic al ansamblului se orientează îndeosebi către dansurile populare din țara noastră. În acest sens scrisoarea subliniază reușita suită de jocuri populare din regiune, în interpretarea căreia viitorii învățatori dovedesc o fină înțelegere a temperamentului și a grației dansurilor populare.

După cum ni se scrie din Ploiești, echipa artistică a Sindicatului muncitorilor din învățămînt a prezentat montajul literar dramatic „450 ani de carte românească”. În acest montaj literar, merit să reflecte dezvoltarea literaturii romine de la 1508 și pînă în zilele noastre, profesorii de limbă romină din Ploiești au transpus pe scenă diferite figuri de scriitori progreșiști din istoria literaturii romine. Elevii talentați recrutați din diferite clase și școli au interpretat momente și personaje din opere ca: „Răzvan și Vidra”, „Vlaicu Vodă”, „Mitrea Cocor”, „Cîntare omului” etc. În prezentarea evoluției literaturii romine o deosebită atenție a fost dată poeziei. Recitățile elevilor au ilustrat momente principale din dezvoltarea poeziei de-a lungul anilor cu fragmente din Dosoftei, Anton Pann, D. Neculuță, Al. Vlahuță, A. Toma, M. Beniuc, M. Breslașu, E. Jebeleanu etc.

O bogată activitate culturală desfășoară și cadrele didactice din comunele Sinandrei, Satchinez și Hodoni, regiunea Timișoara. De curînd a avut loc aici o întrecere între formațiile artistice de școlari. Sub conducerea învățătorilor și profesorilor, școlarii au interpretat diferite piese muzicale, au recitat versuri din poezia noastră nouă și au prezentat diferite dansuri populare romine și germane.

Astfel, prin activitatea la căminul cultural cu țărani muncitori din sate sau prin echipele artistice organizate cu elevii din școli, învățătorii și profesorii depun eforturi continue pentru a atrage cât mai mulți oameni către valorile artei, pentru a trezi în cât mai mulți dragostea pentru cultură.

O. B.

Elevi al școlii de 7 ani Nr. 4 din Sibiu lucrînd cu aparatele și instrumentele confecționate de ei în atelierul școlii.

Material didactic confecționat de elevi

În cursul acestui an școlar, elevii Școlii de 7 ani nr. 4 din Sibiu au desfășurat o bogată activitate pentru confecționarea unui mare număr de aparate și instrumente necesare predării lecțiilor de fizică și efectuării lucrărilor de laborator.

Ei au confecționat astfel instrumente simple ca pendulul lui Maxwel, cumpăna zidarului, aparate pentru determinarea legii inerției etc. De asemenea, au confecționat o serie de aparate mai complicate, ca de pildă cele pentru demonstrarea problemelor legate de pîrghii cu brațe egale și neegale, pentru demonstrarea acțiunii forțelor asupra corpurilor, pentru demonstrarea echilibrului stabil, scripeții etc. Pentru predarea lecțiilor din capitolul „Optică” elevii au confecționat suporturi pentru montarea oglinzilor și a lentilelor, un proiector și un jotometru, iar pentru legarea de practică a lecțiilor de electricitate au construit circuite electrice și aparate ca electroscoful cu pai, un aparat pentru demonstrarea acțiunii curentului pe trece printr-un cîmp magnetic, bobine de inducție cu peste 2500 spire, două motoare electrice, reostate, un aparat de recepție etc.

Toate aceste aparate și instrumente au fost executate de către elevii în atelierul școlii, sub conducerea și îndrumarea profesorilor de fizică. O mare contribuție la procurarea materialelor necesare și chiar la executarea unor operații mai grele au adus părinții elevilor.

Activitatea de confecționare a aparatelor și instrumentelor s-a dovedit și un bun prilej de a-i înarma pe elevii cu deprinderi de muncă și de a-i orienta spre activitatea practică.

Concurs pentru ocuparea de posturi în învățămîntul superior

DIRECȚIA CONSERVATORULUI DE MUZICĂ „GH. DIMA” DIN CLUJ publică concurs pentru ocuparea următoarelor posturi vacante:

- 1) un post de conferențiar, specialitatea contrabas, catedra Instrumente de coarde.
- 2) un post de profesor, specialitatea canto, catedra de canto.

La acest concurs pot participa persoanele care posedă titlul de candidat în științe sau doctor în științe sau gradul didactic de conferențiar. Pot fi admisi la concurs și fără titlul științific și grade didactice suferitoare specialiștii de înaltă calificare din producție sau din aparatul de stat, precum și actualii cadre didactice cu stagiu și realizări în specialitatea disciplinei respective.

Persoanele care doresc să participe la concurs vor înainta o cerere Direcției Conservatorului de muzică „Gh. Dima” din Cluj, str. Matei Corvin nr. 4, indicînd postul la care

doresc să concureze. La cerere vor anexa următoarele acte (în cîte 3 exemplare): 1) autobiografia; 2) copie legalizată după diploma de stat sau actul echivalent de studii superioare; 3) copie legalizată după diploma de candidat în științe sau doctor în științe; 4) copie legalizată după actul de conferențiar; 5) certificatul de caracterizare a activității profesionale și sociale a candidatului eliberat de instituția în care acesta își are locul de bază al activității sale; 6) memoriu de activitate semnat de candidat; 7) cîte două exemplare din lucrările sale științifice (eventual un singur exemplar) precum și bibliografia tuturor lucrărilor editate.

Cererea și actele susmenționate vor fi depuse la direcție în termen de o lună de la data publicării.

Data concursului se va anunța ulterior.

Schimb de experiență între cercurile artistice

Orașul Ploiești a găzduit o interesantă manifestare culturală. Cercurile artistice ale clubului muncitorilor din învățămînt din Capitală, care participă la cel de al V-lea concurs al formațiilor artistice de amatori inițiat de C.C.S., s-au deplasat în orașul de pe valea Prahovei organizînd un spectacol de muzică, teatru și dansuri populare. Spectacolul a avut loc în sala întreprinderii de utilaje petrolifere „I. Mai” și a fost transmis prin stația de radiofonică a uzinei. Corul, dirijat de profesorul Ioan Alexandrescu, a avut în repertoriu cîntece patriotice și populare, iar echipa de dansuri, o suită de dansuri românești. Echipa de teatru a clubului, laureată a celui de al IV-lea concurs artistic al C.C.S., a prezentat piesa „Chestiuni familiare” de Mai Talvest.

S-a disputat și un meci de fotbal între echipa de șah a clubului didactice din Capitală

și echipa sahiștilor din școlile orașului Ploiești, cîștigat de prima cu scorul de 6-1.

Manifestarea culturală s-a încheiat printr-o reuniune amicală a profesorilor din Capitală și a celor din Ploiești.

În urma acestei vizite, care a însemnat totodată și un schimb de experiență în activitatea culturală, comitetul sindical local al muncitorilor din învățămînt din orașul Ploiești a luat inițiativa înființării unor formații artistice similare. Peste 60 de cadre didactice au și început repetițiile la cor. A început, de asemenea, studierea unor piese de teatru în vederea reprezentării lor de către cercul dramatic.

Artiștii amatori din rândul cadrelor didactice din Ploiești vor întoarce vizita colegilor lor din Capitală, urmînd să prezinte, cu formațiile proprii, un spectacol pe scena clubului și să lărgească astfel legăturile stabilite acum.

CARTEA PRIN POȘTĂ

Librăria „Cartea prin poștă” pune la dispoziția cadrelor didactice lucrări de specialitate apărute în Editura de stat didactică și pedagogică. Aceste lucrări pot fi comandate librăriei „Cartea prin poștă” din București, str. Biserica Enei nr. 16, raionul Stalin. Plata cărților comandate se face prin ramburs, la primirea coletului.

Iată lucrări care pot fi comandate:

Indrumător pentru predarea abecedarului — 3,95 lei.

Indrumător metodic pentru predarea gramaticii limbii romine cl. I-a — 1,90 lei.

Formarea deprinderilor de muncă agricolă la cl. I-IV — 5,80 lei.

Manual de educație fizică cl. I-IV — 8 lei.

Indrumător metodic pentru metode de compunere la cl. V-VII — 2,50 lei.

Manual de educație fizică cl. V-VII — 9,25 lei.

Manual de educație fizică cl. VIII-XI — 9,85 lei.

Cîteva îndrumări metodice pentru predarea limbii ruse — 3 lei.

Din experiența predării matematicii, fizicii, chimiei, științelor naturale și geografiei — 7 lei.

Indrumări pentru studiul individual și teme pentru acasă la matematică — 1,80 lei.

Indrumător metodic pentru predarea Constituției R.P.R. — 4 lei.

Indrumător pentru studiul individual și teme pentru acasă la fizico-chimie — 1,80 lei.

Legarea teoriei de practică în studiul matematicii — 11 lei.

Metodica predării științelor naturii — 7,20 lei.

La Librăria „Cartea prin poștă” se găsesc numere rezistente sau colecții din „Gazeta Matematică și Fizică” seriile „A” și „B” din anii 1956, 1957 și 1958. Profesorii de matematică și fizică își pot completa colecțiile adresîndu-se susnumitei librării; de asemenea sînt rugați a-i informa pe elevii asupra posibilității de a și procura revistele respective.

Sesiune de lecturi pedagogice

Din inițiativa Ministerului Învățămîntului și Culturii, la Palatul Culturii din Ploiești se va desfășura în zilele de 30 și 31 mai și 1 iunie a.c. o sesiune de lecturi pedagogice.

La sesiune vor fi prezentate și discutate numeroase referate ale unor cadre didactice din școlile profesionale, de meserii, tehnice și tehnice de maștri din regiunile București, Ploiești, Pitești, Galați, Craiova, Constanța, Bacău, Iași și Suceava.

Ziua Internațională a Copilului

(Urmare din pag. 1)

resc, o aflăm din spuselor unor ziare de atunci. Să răsfoim ziarul „Frontul” din anul 1932: „În internatele școlilor, în căminele de ucenici — scria în coloanele lui — piinea a fost desființată ca un lux și înlocuită cu mămăligă. Copiii de muncitori și de țărani trebuie să învețe carte — atunci cînd au posibilitatea — în ghiorăiturile stomacului veșnic nesățut; ucenicii care lucrează 10—12—14 ore pe zi trebuie să scoată din cadrul de mămăligă substanțele care să înlocuiască vlagă stoarsă de atelierul patronal, iar statul, politicianii, cei care declamă la toate răspîntiile, arătînd marea grijă pentru „generația de miine”, asistă cu nepăsare la tragedia impresionantă a generației tinere, care cade frîntă, cotropită de mizerie, foamete, boli, pierzîndu-se în noianul de suferințe ale vremurilor de azi”. Elevilor din zilele noastre, care sînt inconștienți cu părintească grijă de profesorii și educatorii lor, le vine foarte greu să creadă că la fosta școală „Bărbătescu” altă dată, „leșinurile” elevilor în timpul orelor din cauza nemîncării — cum scria în 1932 același ziar — sînt tot

mai frecvente. Sînt zeci de eleve care nu mîncă 2 și 3 zile”. La cantina în care puteau lua masa doar o sută de eleve din cele cinci sute „cu adevărat sărace”, continuă articolul citat, „majoritatea elevelor mîncă un singur fel, iar pe al doilea îl duc acasă în mici vase, părinții lor aflați în mizerie”.

Sub îndrumarea înțeleaptă a partidului, școala noastră nouă a căpătat un conținut științific marxist-leninist, ea se leagă tot mai strîns de viața, de problemele producției. Acest drum arătat școlii de partid duce în modul cel mai sigur la formarea unor cadre de muncitori, de tehnicieni și specialiști bine pregătiți capabili Instruirea și educarea copiilor pe linia trasată de partid este înfăptuită cu succes de învățătorii, profesorii, educatorii școlilor noastre — detașamentul cel mai numeros de intelectuali din R.P.R.. Tineri abia ieșiți de pe băncile școlilor, sau vîrstnici ajunși la pragul pensionării, slujesc cu trup și suflet școala nouă, izvorul de cadre al viitorului. Au legat de școală, de copii tot ce au mai bun în viața acești dascăli în trecut umiliți și desconsiderați, astăzi stîmși și prețuiți. Pedagogi ca Răzita Oțel, educatoare la grădinița de copii din comuna Ne-

grești, regiunea Iași, Felicia Doneca, directoare la Școala medie nr. 5 din Oradea, Marin Dobre, învățător la Școala elementară de 7 ani din comuna Șelimbăr, regiunea Stalin și mulți alții muncesc cu tot elanul, cu toată dragostea și pasiunea omului nou, împlinind cu cinste datoria de a instrui tîmnic și a educa în spirit comunist tinerele vîrstare.

Pentru ei și pentru toți oamenii care muncesc pe țărmul școlii, „Ziua internațională a copilului” este și propria lor sîrbătoare. Trîind zi de zi în mijlocul celor mici, ajutîndu-i să descopere frumusețile științei, tehnicii, literaturii, educatorii participă la emoțiile copiilor făcîndu-se împreună cu ei vișuri îndrăznețe care vor prinse viață în construcția socialistă la care viitorii cetățeni își vor putea da contribuția.

Pentru ca viața copiilor minunați ai patriei noastre să fie apărută, pentru ca viața tuturor copiilor de pe pămînt să fie asigurată, pedagogii din R.P.R. împreună cu toți cei ce muncesc, stringîndu-se și mai puternic în această zi de sîrbătoare a copilului manifestînd pentru pace în lume, pentru viață, pentru o copilărie linistită și plină de frumusețe.

PERSPECTIVE LARGI TINERETULUI NOSTRU

VEDEREA DE ANSAMBLU A GRUPULUI SCOLAR PENTRU INVATAMINTUL PROFESIONAL SI TEHNIC DIN REȘIȚA

ATELIERELE ȘCOLILOR DE MESERII ȘI PROFESIONALE SÎNT DOTATE CU CELE MAI MODERNE MASINI ȘI UTILAJE. IATĂ UN ASPECT DIN TIMPUL LUCRULUI ÎN ATELIER LA ȘCOALA SPECIALĂ PROFESIONALĂ. HR 1 DIN BUCUREȘTI.

Îndeplinirea sarcinilor construcției socialiste cere o necontenită creștere a numărului de muncitori, tehnicieni și ingineri capabili să folosească cu succes cele mai înaintate cuceriri ale științei și tehnicii moderne. Viața demonstrează că cea mai bună cale de formare și educare multilaterală a unor asemenea cadre o constituie imbinarea procesului de învățămînt cu munca productivă. Așa cum a arătat tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej în cuvîntarea rostită la cea de a II-a Conferință Națională a U.A.S.R., drumul cel mai sigur spre o calificare profesională înaltă „duce prin școala muncii în fabrică, în uzină, în mină, în gospodăria agricolă colectivă”.

În anii puterii populare, industria noastră socialistă a primit zeci de mii de cadre tinere, absolvenți ai școlilor profesionale, de meserii, tehnice și tehnice de maștri. Printre vajnicii oțelari ai Hunedoarei și Reșiței, printre minuișorii agregatelor moderne ale noilor fabrici de la Săvinești sau Govora, în rîndul celor care stăpînesc forța uriașelor hidrocentrale și termocentrale, care construiesc noile uzine și cvartale de blocuri muncitorești, în rîndul mecanizatorilor și agrotehnicienilor se numără mii de tineri care au absolvit școlile profesionale și tehnice. Mulți dintre aceștia sînt vestiți în întreaga țară, cinstiți și respectați de toți tovarășii de muncă, distinși cu ordine și medalii ale Republicii Populare Romine.

În școli luminoase, dotate cu cele mai moderne utilaje, ucenicii școlilor profesionale, elevii școlilor de meserii, ai școlilor agricole sau tehnice au posibilitatea nu numai de a deveni muncitori și tehnicieni cu înaltă calificare, ci și de a-și forma un larg orizont de cunoștințe științifice și culturale.

De pe băncile acestor școli tinerii pot să scruteze, departe înainte, drumul vieții adevărate, drumul vieții de constructor al socialismului. Muncitori de înaltă calificare sau tehnicieni fruntași, viitori inovatori și raționalizatori — iată doar cîteva din principalele jaloane ale acestui drum. Iar pentru cei care doresc să învețe mai departe, partidul și guvernul au creat, prin Hotărîrea adoptată recent, cele mai bune condiții pentru continuarea studiilor fără a părăsi producția.

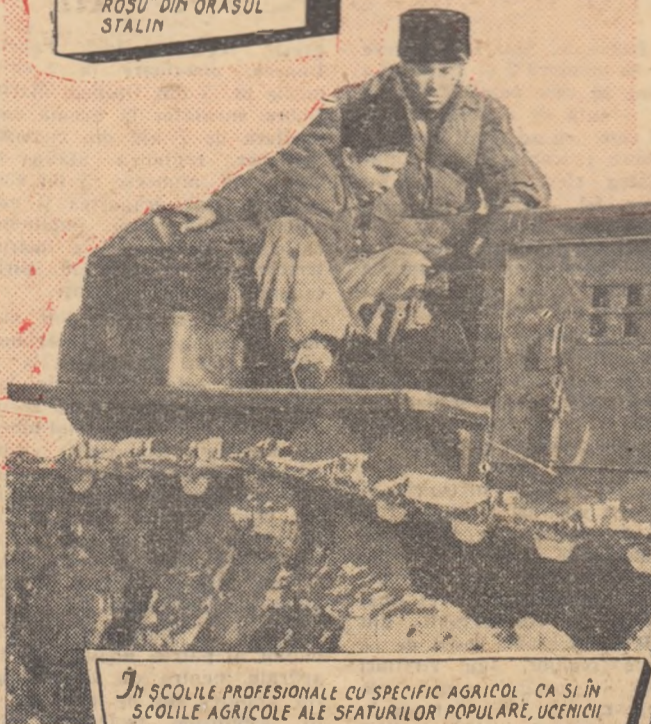
Mănunchiul de fotografii cuprinse în această pagină, chipurile vesele, strălucind de bucuria tineretii, ale ucenicilor și elevilor pe care îi înfățișează aceste fotografii, reprezintă o imagine elocventă a minunatei condiții de muncă și de viață care le sînt asigurate tinerilor din școlile profesionale și tehnice. Îndrumați de pedagogi, tot mai mulți absolvenți ai școlilor de cultură generală se îndreaptă cu dragoste către aceste școli, care le deschid perspective luminoase.

ORĂ DE CURS ÎN CABINETUL DE TEHNOLOGIE AL GRUPULUI SCOLAR „STEAGUL ROSU” DIN ORAȘUL STALIN

ȘCOLILE PROFESIONALE ȘI TEHNICE DISPUZ DE LABORATOARE BINE UTILATE ASEMENI ACESTUI LABORATOR AL ȘCOLII TEHNICE SANITARE DIN BUCUREȘTI.

ÎN ȘCOLILE PROFESIONALE CU SPECIFIC AGRICOL, CA ȘI ÎN ȘCOLILE AGRICOLE ALE SFATURILOR POPULARE, UCENICII ȘI ELEVII AU LA DISPOZITIE CELE MAI BUNE CONDITII DE CALIFICARE. FOTOGRAFIA NOASTRĂ PREZINTĂ O IMAGINE DE LA PRACTICA ÎN PRODUCȚIE A UCENICILOR ȘCOLII AGRICOLE DIN FOCSANI.

UCENICII ȘI ELEVII DESFĂȘOARĂ O BOGATĂ ACTIVITATE CULTURAL-ARTISTICĂ ȘI SPORTIVĂ. IATĂ, DE PILDĂ, ECHIPA DE DĂNSURI A ȘCOLII DE MESERII „GALVANI TEI” ÎN TIMPUL UNUI SPECTACOL.